

Ψαλμοί, Γεωγραφία
Ἡπ. Χρ. 6, 35

Τόλιοχου
Ἐλευθέριοι

Καὶ χαριταῖν εἰς τὸ τέλος τοῦ πεποιημένου τοῦ
τοῦ ^{ψαλμοῦ} γεωγραφίας (ἐν τῇ τῇ ὀνόματι :

Ἐλευθέριος Ψαλμοῦ Τόλιοχου, ἔλεος

δε' χειρὶ " τῷ δε' διδασκάλῳ τῶν δόξων καὶ
καὶ Ἀριστοτέλης Χρ..... "

37, 642 - 643

εἴ μιν δὴ θεόρεσον ὁμιόν τιόν αἰνήσαιεν
 Ἀγέρες ἢ δέ γυναικες, ὁμοφροσύνης δῶδ' ὁμοῖς
 ἔλκον ἀμφὶ ἄνακτα χοροδασυῆς μεθέσσεια,
 λῦμεν, ἴσμεν, ὁμῶροτον εἴχοντες
 ἴσμεν, οὐκ εἰδὴν γὰρ ἄσπετον καλόν εἶον
 οὐδ' εἰ γὰρ εἶδον ἀριστον, ὁ μὴ καλοῖ οὐροῖσιν.
 οὐδ' εἰ γὰρ οἱ οὐβίοισι μόνον φέρειν, ἀλλ' εἰ μάλα
 Πηλεοίεροις, θείων τε καὶ μοῖδ' εἰδὴ καί οἱ
 Ναιελάων εἰδὴοις χριδῶ ξυνοῖ μιν οἷον
 καὶ τοῖσιν.